

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **V. V.**
státní příslušnost U.,
v ČR trvale bytem xxx,
doručovací adresa: xxx

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2016, č. j.: MV-187871-4/SO-2015,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 10. 8. 2016, č. j. MV-187871-4/SO-2015, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám žalobce.

Odůvodnění:

I. Rekapitulace řízení před správními orgány

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo k jeho odvolání podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „OAM“) ze dne 13. 10. 2015, č. j. OAM-65286-32/DP-2011, ve věci jeho žádosti, podané dne 2. 9. 2011, o prodloužení povolení k dlouhodobému

pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná (dále též „žádost“) tak, že se žádost podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 2 písm. f) zamítá a povolení k dlouhodobému pobytu se neprodlužuje.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že rozhodujícím důvodem pro zamítnutí žádosti bylo zařazení žalobce do Schengenského informačního systému (dále též „SIS“) pod schengenským identifikačním číslem SKPN000000514489000001, kam žalobce zařazen příslušnými orgány Slovenské republiky, neboť byl uznán vinným z přečinu porušení předpisů o státních technických opatřeních na označení zboží podle § 279 odst. 1 zákona NR SR č. 300/2005 Z. z., trestný zákon, za což mu byl uložen trest vyhoštění na dobu 2 let, tj. do 27. 4. 2017, čímž byl naplněn důvod pro odepření vstupu na území ve smyslu § 9 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců.
3. Žalovaná se při svém rozhodování ztotožnila s důvody a skutkovými zjištěními, které vedly orgán prvního stupně k zamítnutí žádosti žalobce, přičemž rozhodnutí OAM změnila pouze z důvodu chybné právní kvalifikace ve vztahu k ust. § 37 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců.

II. Žaloba

4. Žalobce v žalobě nejprve rekapituloval průběh správního řízení předcházejícího podání žaloby, přičemž považoval rozhodnutí žalované za nezákonné, a tvrdil, že jím byl ukrácen na svých právech.
5. V *prvním žalobním bodu* konkrétně namítal, že správní orgán nevyšel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, ale ze stavu ke dni vydání svého rozhodnutí, které datuje dne 10. 8. 2016. K vydání rozhodnutí však došlo až dne 27. 4. 2017, kdy bylo písemného vyhotovení rozhodnutí předáno žalobci. Žalobce k tomu poukázal na ust. § 71 odst. 2 správního řádu, podle kterého se vydáním rozhodnutí rozumí jiný úkon k jeho doručení, provádí-li jej správní orgán sám. Žalobci však nikdy předtím nebylo rozhodnutí doručeno, ani nikdy nebyl držitelem poštovní licence vyzván k převzetí zásilky (rozhodnutí).
6. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce tvrdil, že žalovaná vyšla z nesprávných skutkových zjištění, kdy vzala za prokázaný stav, že žalobce nežije se svou rodinou, tj. manželkou a dvěma dětmi ve věku tří a pěti let, neboť je k pobytu hlášen na odlišné adrese. Proto žalovaná nesprávně posoudila dopady zamítnutí žádosti na rodinný a soukromý život žalobce a jeho rodiny ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce zdůraznil, že jako cizinec může být hlášen pouze na jednom místě pobytu, proto vzhledem k sídlu společnosti, ve které měl pracovat, musel nahlásit jinou adresu, než na které žije jeho rodina, přesto však tvoří se svou rodinou společnou domácnost. K tomu poukázal na pojem společná domácnost ve smyslu § 115 dřívějšího občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník) a judikaturu Nejvyššího správního soudu ve věci č. j. 8 As 68/2012-39 a 9 Azs 41/2014-34.
7. Žalobce žádal, aby soud pro vady řízení zrušil rozhodnutí žalované a spolu s ním dle § 78 odst. 3 zákona o pobytu cizinců také rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla k námitce ve věci data vydání rozhodnutí, že na rozhodnutí žalované bylo vyznačeno „Vypraveno dne 11. 8. 2016“, tedy k vydání rozhodnutí ve smyslu ust. § 71 odst. 2 správního řádu došlo dne 11. 8. 2016. Ve zbytku

žalovaná odkázala na písemné vyhotovení svého rozhodnutí a akcentovala, že v době vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce zařazen do SIS z důvodu soudního vyhoštění.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

9. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobce důkazy nenavrhoval, soud o nich proto nerozhodoval.
10. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalovaného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že je žaloba důvodná.
11. Soud odmítl *první* žalobní námitku žalobce, týkající se dne vydání rozhodnutí žalované. Soud přitom vyšel z ust. § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu, podle kterého *[vydáním rozhodnutí se rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: „Vypraveno dne:“*. Soud k tomu z obsahu spisového materiálu ověřil, že je na žalobou napadeném rozhodnutí žalované vyznačeno „*Vypraveno 11. 8. 2016*“, přičemž je k tomuto rozhodnutí připojena poštovní zásilka s doručovanou písemností, neboť doručení písemnosti neproběhlo úspěšně. Byť k doručení rozhodnutí žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence nedošlo, správní orgán dne 11. 8. 2016 předal stejnopis vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19 správního řádu, přičemž tuto skutečnost na rozhodnutí vyznačil slovem „*Vypraveno*“. Soud tak přisvědčuje žalované, že k vydání rozhodnutí došlo dne 11. 8. 2016. Na rozhodnutí je sice namísto „*Vypraveno dne*“ vyznačeno „*Vypraveno*“, byl by však přehnaný formalismus, pokud by taková drobná procesní vada byla zohledňována, neboť nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.
12. Naproti tomu soud shledal důvodným *druhý* žalobní bod, v němž žalobce namítal, že se žalovaná nedostatečně zabývala přiměřeností dopadu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života.
13. Soud k této žalobní námitce z obsahu spisového materiálu ověřil, že žalobce námitku stran dopadu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života uplatnil v odvolání (ze dne 29. 10. 2015), kde konkrétně uvedl, že na území ČR pobývá jeho manželka a dvě děti na základě povolení k trvalému pobytu. Dětem je 5 a 3 roky, narodily se na území ČR a jsou velmi citově závislé na rodinném zázemí, tedy na úplné rodině. Žalobce jim věnuje veškerý volný čas. Vzhledem ke svému účelu pobytu pracuje mimo své bydliště, kde má zajištěno ubytování, ale každý druhý pracovní den se vrací v odpoledních hodinách ke svým dětem, stejně jako v každém dni pracovního volna. V této souvislosti pak v odvolání dále namítal, že správní orgán I. stupně neposuzoval věc v kontextu závažnosti jednání a přiměřenosti dopadu rozhodnutí do rodinného, osobního života, neboť nezohlednil při posouzení věk dětí žadatele, poměry v rodinném vztahu stejně jako dopad na vztahy dětí a otce nejen v citové rovině, ale i v rovině zákona o rodině ve smyslu příslušných ustanovení občanského zákoníku, tedy neposuzoval, zda nebylo nepřiměřeně zasaženo do soukromého a rodinného života žadatele.
14. Podle odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se žalovaná ve vztahu k této odvolací námitce ztotožnila se stanoviskem OAM, který vyšel ze zjištění z údajů Cizineckého

informačního systému, podle nichž žalobce žije na území ČR na odlišné adrese a v jiném městě než jeho manželka a děti, věk dětí 5 let a 3 roky je nízký, proto jsou děti odkázány na péči matky. Zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak dle žalované nikterak neovlivní pobytové oprávnění rodinných příslušníků a ani jim nezabrání účastníka řízení navštěvovat v jeho domovské zemi, taktéž nebude omezena vyživovací povinnost účastníka řízení vůči nezletilým dětem. K tomu soud doplňuje, že se z obsahu spisového materiálu nepodávají žádná další zjištění, učiněná správními orgány k ověření takto zjištěného skutkového stavu.

15. Z uvedeného je zřejmé, že si správní orgány neopatřily dostatek podkladů pro posouzení, které jim ukládá ustanovení § 37 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění, a sice „*Ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže jiný stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území*9a) z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, a dále z důvodů porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přiblíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.“. Je tomu tak proto, že správní orgány údaje z evidence pobytu cizinců nijak neověřovaly a neučinily tak ani poté, kdy jejich vypovídací hodnotu žalobce zpochybnil v odvolání. OAM/žalovaná měli skutkový stav postavit na jisto a zjistit, např. dotazem u příslušného orgánu sociální právní ochrany dětí v místě bydliště nezletilých dětí žalobce, výsledkem jejich matky, místním šetřením na adrese bydliště matky a nezletilých dětí, dotazem u dětské lékařky a v mateřské školce, pokud ji děti navštěvují, apod., zda a v jakém rozsahu odpovídají žalobcova tvrzení skutečnosti či nikoli. Pokud tak neučinili, nezjistili skutkový stav v souladu s ust. § 3 správního řádu, podle kterého „*Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*“ Rozhodnutí žalované je tak založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a ani spisový materiál neskýtá pro její závěry k této odvolací námitce podklady a vyžaduje v tomto rozsahu zásadní doplnění.

V. Závěr

16. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. ve spojení s ust. § 76 odst. 1 a písm. a) a c) s.ř.s., pro vady řízení, spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Na žalované bude, aby v souladu s právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) uvedené vady odstranila a žalobcovu žádost v tomto rozsahu opětovně posoudila. Soud nevyhověl návrhu žalobce, aby bylo zrušeno i rozhodnutí orgánu prvního stupně, neboť má za to, že proto nejsou dány okolnosti ve smyslu ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. Vady řízení, které zde byly soudem zjištěny, jsou odstranitelné v rámci řízení před žalovanou. Vrátil-li by soud věc zpět do fáze řízení v prvním stupni, neúměrně by se tím prodlužovala doba skončení řízení.

17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladu řízení ve výši 3.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 29. listopadu 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu